

Houpačky

Humoristický a satirický měsíčník, vycházející od července do prosince 1919. V karikatuře a satirické zkratce karikuje složité období návratu československých legionářů z Ruska. Situaci nejlépe vystihuje **Rozkaz československým vojákům** ze 14. listopadu 1918 Tomáše Garrigua Masaryka, v němž se píše: „*Vy, kteří jste bojovali na francouzské a italské frontě, brzy se setkáte s novými úkoly doma. Na vás, bratři v Rusku a na Sibiři, je těžší úloha, neboť se nemůžete vrátit domů tak brzy, jak byste si přáli. Nicméně touto obětí posílíte pozici našeho národa na mírové konferenci.*“ Repatriace všech ruských legií na půdě Československa byla zakončena definitivně až dnem 30. listopadu roku 1920.

-Kam s tím sládkem??
-Do finančního-na slatý poklad
naši republiky...

TISKEM LITOGRAFIE INE-OSVĚT ODBORN M.V.

-8-

REDAKTOR JAN HADA

HOUPAČKY

ČÍSLO 4.

ÚŘEDNÍ

DÍLEH 1919

„ÚTĚCHA“

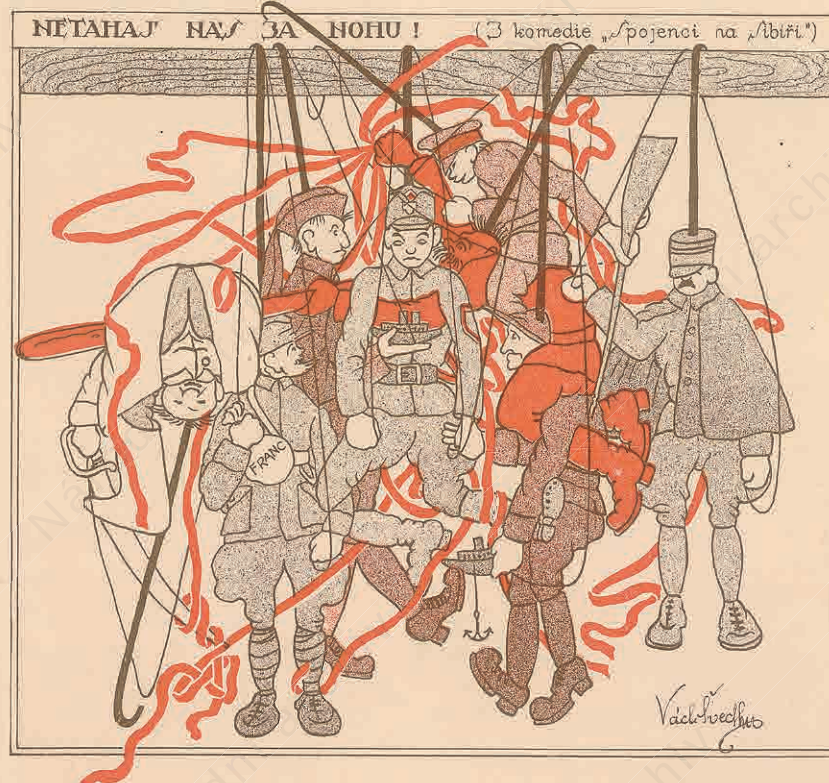
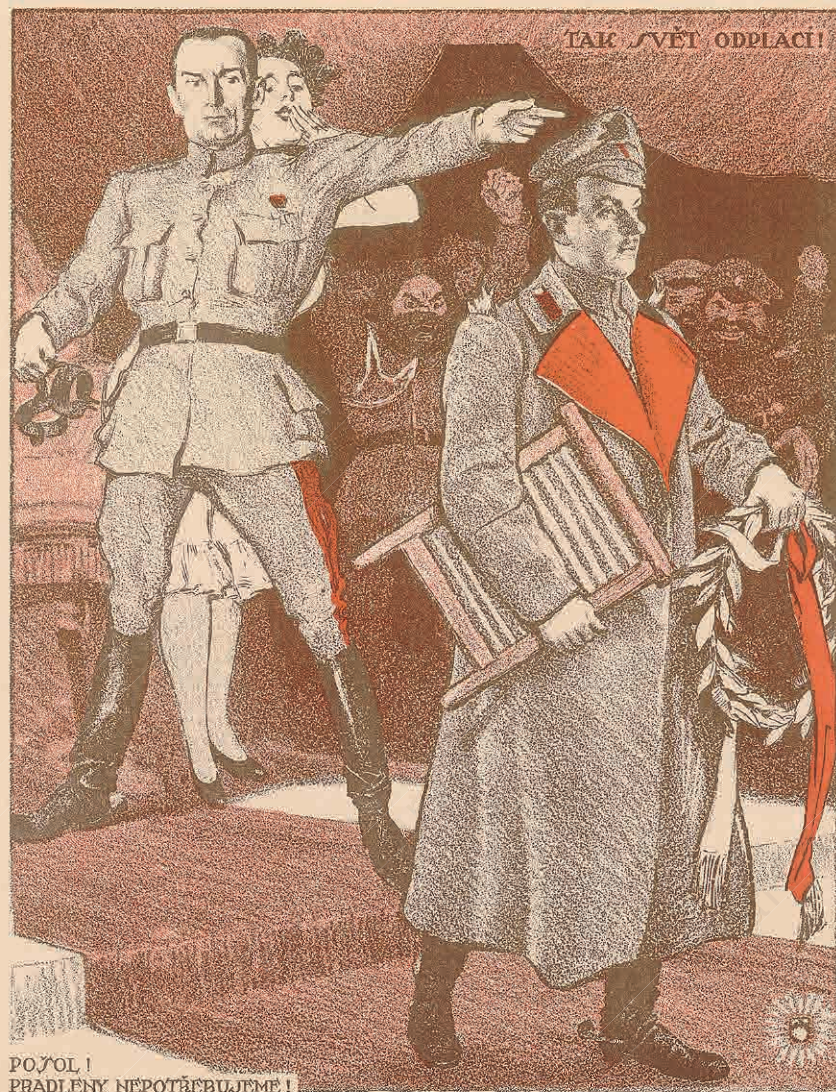
RED. ČERVINKA: Proč tě, Pavlíno, proč ty děti
tule, pláčou?

CHŮVA: Ale-rozmazleni-chtějí už domů
k mamině!

RED. ČERVINKA: I neplačte, dětičky, také se toho do-
čkáte, nic na světě netrvá věčně...

-4-

-3

NECHOŇ!

(J. Koptovi le bárně „Pojď!“ v č. 211 ČD)

Nechoď a nervádej druhých!
Bákefně nemocí dětek je děří
a zelené trávy nedostatek?
Což nevidíš vorného sena, gigantické stohy
šibiřské pouťníky lákající,
kde možno spočinout snavené duši
a vyhublý slavník doplnit nář?
Nechoď!

Jen jednou smu pobuď tu s námi!
Rostaj, ledy a šibiřská verna
vykoukl divy: Uvidíš hory,
aš le pěticím sahradám potáhnem v dál
za Ural---

JEN ABY SE TO NEVYPILILO!

HONČA (ve spart chytne vedle lešícího Frantku
za krk a o plnu hrdla kričí): Chyťte jít!!
Držte jít!!

FRANTA (vyvrkočí): Blázně starej, co dělá? Je
by ta holka utíkala, to tě přece ani ve smu
nemůže napadnout!

HONČA (vyděšený redne): To ne, Frantku, ale
odálo se mi, že naře delegace ujíždí se šibi
řire - bes nar!

-N-

MATKA: Martinu, měl by se už taky osenit. Mla
dile žádnéj neji a tadyhle Andulka vařovic---

MARTIN: Osenit??? Máte rosoun??? Všdyt jsem
bojoval šest let za svobodu!!!

KDE JSOU AUTA ?

Vřel na mne Tonda Bucek,
jako by se složil.
Proč teď jedíš po Irkutsku
s řídka automobil?
Ó, ty Tondo, nevíš ani,
co ví vrabec mnohý
še „nerlaťným“ větrá pání
udělali nohy ??
(Tulák a Podbinka)

VÝNATKY Z DOPLŮ.

Milý synu! -- Statek jsem výhodně prodal za
čtvrt miliónu korun, protože Ty - jako le-
gionář - musíš dostat nový --

Drace milovaný mužišku! -- Už pět let jsem od
tebe odloučen... U nás v domě je to čím dál
tím horší. Staráti, práce a děti stále přibej-
vá --

Drací rodiče! -- Přikládám do prání fotografii,
ale nikomu ji neukazujte, mám na ní ránu --

Náš slatý Honzíčku! -- Podobenku jsem do-
stali, ale ani křesťanské vyřezání
tu ránu nenašli. Snad není tak slá --

Vřel milovaný manšeli! -- Mám ti mnoho a
mnoho co povědět! -- Čarťo na mě při-
šly ale divilky a jediným mým štěstí-
tem byl náš pan farář -- (J.V.)

PÍSEK contra MILLER.

STRÝČEK PÍSEK:
Proč ná, sem voláte sedmnáct, když
je na Abiri jen jeden československý
pluk?

STRÝČEK MILLER:
Sedmnáct, přelci, sedmnáct! Dvanáct
pěchozů, tři dělostřelecké a dva jízdní --
každému pluku právě po jednom!

STRÝČEK PÍSEK:
Nehoupejte, přelci, všdyt čtu v Denníku
a ve „Straši“ stále jen o jednom! (A.J.)

A: To už víš, že je u nás zavedena armá-
dová doba pracovní?

B: A to je dobré! Snad ti někdo myslí, že
budeme doma pracovat! -- Od čeho
máme pleťary? -- (Ch.)

NAŠE ROTA V POBOŘU

V KONKURENCI

o shudební poveli v naší armádě (protože ne-
přítel už předáváním rozkazům dobře rozumí!)
obdržel i cenu následující návrh:
Při poveli: Kapela hraje:
NA TUP! Ků předu... spátky na krole!
U TUP! Nemelem, nemelem!
V PRAVO! Bože, carja chrani!
V LEVO! Rudý prapor.

SKLENÍČKO...

Skleničko ty skleněná -- žetilejoravá --
kdo ať tebe, sroťka, za ná, doma chová?
Srdy rok jsi nelišenem tvoje chladné rtily,
protože tu muríme honit balzevily.
Když se někde ukáže potvůrele těch více,
hony na ně děláme jako na sajice.
Po takové zvanici, není věru divu,
že myslivci salouši po pěnívém pivu.
Z teplých stivek ribitřských -- bez pění a chmele-
opicku si nekoupíš za Artybné tele.
Jaci u ná, miniťři? Kleněte mi, jaci?
Nemohli pár rouděcků parlat / delegaci?
Či bráněcký pivovar / chmelnicemi v radku?
Mito mladých doktorů kopu starých stádek?
Poslat nám noviny, co už není pravda,
stěch-ina troud-vyrchly kře věru málo savdál
Skleničko ty skleněná v loubi stinných stromů --
budeš to mít slavný den, až přijdeme domů!! (J. Rada)

NAŠI VE ŠTEJNOKROJI

Bác! Už je to tady! Salovaníčko v
amerických dolarech! Takhle má
Marka tu „rolkovou“ jupku nepo-
luči!

GENERALNI LISTONOŠI ČECHOVŮSKÉ NA SIBÍŘI.

TISKEM LITOGRAFIE INF. OSV. GDBORU M. V.

—8—

REDAKTOR JAN RADA.

CAPITULO 2.

IRKUTSK

APRÈS 1919

BELOČERVENŮ.

LEVY: Svitim si na nareho hosta a vidim, že je bily ...

PRAVY: Blázniv anebo jsi slepý? Vždyť je červený jako krocen!-

-1-

NEZAHRAVĚJ S TELEFONEM!

Irakutská historka od R. Bejbla

"Halo! Kdo tam?"
 "Žde Stab... Neuman - Neu-man!"
 "Vinovat! Žde se, omyl. Já pravil Upravu."
 "A? Ničev! Ozvěkla přijatna!"
 "Počemu? Končeno přijatna. Možno spravit mladaja!"
 "A kdy jdete z kanceláře? Mohu na vás čekat?"
 "A?"
 "Neudobno?"
 "Pardon! To se mi také nehodí!"
 "Da, da. Neuman Neu-man! Ve Stabu. Všechno zrají!"
 "Posteň!"

Odysvil a v smích se obrátil k bratru, kterému nad zaprášenými akty Stábu kanceláře čítil nehty.

"To je zaprášené! Chci zvonit na Upravu a ověřit se mi příjemci ženství klavír. Jistě se ví, že jsem hned vyzkoušel píšťalu. Důležitá z nějakého obchodu na Baboj."
 "Nu-a?"
 "labuřnický přímloviv oči pta ve rouadě."
 "Nic. Chitela, abych přišel k němu. To víš, lma do rodiny. Žde se bítí více správně, ale do rodiny - To je přece jen trochu brzo."

"A to jsi měl šibit, že přijdeš!"
 "Kdysi v koutě zapráškala židle. To správně zikovatel Houčka se protáhl a povzdychl."

"Já, je to drina, a ještě nám přehrávají ulevák!"
 "Ráno k 10. objevila se ve Stabu mladšíka divičina. Do všech píšťal vjele nebyvalá energie. Čapínali klavír - kterým se kmitá v přelbězným arméem divičné vrtě a čistou rutiinou se zoptal. Čto ugodno?"

"Neumane máš tu prani, těleto od uti k vrtání."
 Neuman s důstojností zpánělkého gronda přerzol od divičiny prani. Přechltil je dvakrát za sebou, ale bylo vidět, že z něho málo zmodřel. Vrtával se za uchem, chodil po kanceláři a na jeho tváři mivil se výraz zvědavé chůvě a obavou. Končeno se rozhostil, mával rukou a napral odpověď."

"Sa pól hodiny divka se přitula do Stabu znovu. Rovnou le Neumanovi. Ten právě dokouval cigarety a chtěl začít pracovat."

Druhým dopřem byl popleten ještě více. Odepřel. Potil se při prani, trilerátě začínal znovu."

Netrvalo to ani půl hodiny a bylo tu třetíprani. Divičina byla už jako doma. A jedním z píšťal navozala známá, neboť během doby, ve které Neuman pral třetí a poslední odpověď, ona si vyprávěla s vyvoleným trojstrem celé pohádky oti-ma. Neuman zovřel a utírání nepral dlouho Na-

rub posledního dopisu napral odhodlaně. Přijdu! a v valícím gestem podal prani divičině.

Když dvanačtá odbila, žel jako obvyčejně se svým dobrým přítelem a pomalu, jakoby bez zájmu, začal se zpovídat."

"Tak ti, človče, jsem v pěkné kazi! Včera jsem hodil pár frází do telefonu a dnes už tam jsem. A kdo ví, co to je! Někde na Jeruzalemě, kde už klavír dávají dobrou noc. Někdy jsem ji neviděl, ona mne také ne, a dnes mám tam jít bez otychu, jako žulic. Muri být otrřilena! Při mne bude čekat a mám dělat, jako bychom se už dávno znali."

"Co bys tam nešel? Já být na tvém místě!"
 "To já vim! To říká každý," smál se Neuman.

Motva bylo po obědě, převlekl se do přezítů unifomy, vytáhl, kartičku na čapce, dvoje obmotky navinul na útlá lýtka a pomalu, stále ještě se rozmýšleje, nár četář táhl se jako dým do Jeruzalemě. Počítal čísla na baráčích, blíž se už k ovdanému numeru a vrdce se mu všiml. Čím o parochodi, okna s brouznenými tabulemi, záclony jako rudi a za nimi velké žaky, aloe a vorkovky. Z otevřeného okna slůvek bylo hru klavír.

To bude omyl, utěšuje se Neuman, ale nebyl. Pat mu vyvstál na čele. Možná, že to bude kvartieránka, blůzka mu hlavou poslední juleřička naděje. Rukou! Ozvoniť!

Otevřely se dveře. Divičina, která mu přinesla prani, uvedla jej do přední koutky na věřaku - důstojnické pláště se slatými pohony - Přední jako do paláce Neumane, Neumane, do čeho jsi to vlezl?"

"Klavír otevřela před mím dveře do salonu. Na ubohém Neumanově čele vyrazil znovu hojný pot. Galony po stěnách, v koutě klavír. Stoly a židle v rudém sametu, podlaha jako zrcadlo, pod stropem nádherný lustr a v zrcadle proti Neumanovi Čecharlovské, červený až po lalůčky, uří. Vzdech! a tak tak že nezakopl o koberce."

A již se k němu nedl bílý zjev v rozkošném decottě, madame také mezi 30-40, a s úsměvem podávající ruku k polibení, zvala ho dále."

Dobro požalovat, gospodin Neuman Charafo, čta vy přišel. Gospoda, znakovník a gestem kralovny hodila jej jako Daniela do lvi jámy."

Neuman tužil užavnu v pouť ruk, v rukavkách, bez rukavček, malé, velké, mužské, ženské, ltil od jedné přatžené ruky ke druhé, ani trkat výjeři, žvňkav, když kdysi vrtěl - bohužel posdě - pod židli zraněnou, nohu, až konečně obléšv pšlteruhem salou, osti se opřel v náruží své, dávno známé hostitelky."

Neviděl ani nezlyžel. Hučelo mu v uších a po zádech běhali mu mravenci. Až hlav mlu chytajky domu přivedl jej pomalu k vědomí."

"Proč jste tak zaražený? Rozjařujta, a nár se nečtychete!"

Šmohl se konečně na bídnou frázi:

"Dovolte, madame, jednu otázku: Jalej, jte ně-la zájem v tom, mne tak neustupně svát?"

"Ivinitě," zamřala se madame, no my ruší už jme tak zvědav, a bylo tak neobvykle naše seznámení se telefonem, že jsem vám chtěla rozhodně popatřit v tvář. Vy poručík, da?"

Da, v rozřizitosti vyhrkl nár četář."

Tedy jsem se nemýlila: tři parky značí hodnat poručíka, pravda? a nečekaně odpovědi, obrátila se k otátním hostům se slovy:

Gospoda, milosti praviť, ke stolu!"

Neumana poradili vedle mladinké dcerušky paní domy, byl jalei izolován. Nina žvatlala, mla-la se a přitom štědre plula jeho talír. Kolem stolu řuměl rozhovor, z kterého přišla mnoho nezadřitil. Odpárl stěně s pirožným, kompoty, raky. Nina chitla mu patně pomoci k brské eveluaci. Rukou Oběd byl dobrý, pochutnal si, ale ta zpoleňat! -

Oddech si, když podali čaj a hosté začali přechet do salonu. Rozloučil se brzo: mnoho práce a na-lehává, musí v dolažem k náčelníku Stabu. Rukou jej, ale murel šibit, že večer přijde na čaj."

Když se ocitl na ulici, vydechl z hluboka, podíval se, jak je venku krásně a jak se lehce dýchá. Vřelá šela pot a pale utíkal, utíkal - Celé odpůlne a večer prochádl v Glasgovských hájích a přivahel, že už nikdy nedude si zahrávat s telefonem a se ženami!"

Na druhý den ráno historie žabla se jinou. Je-Ati už udělala hloupot, tož musí být ale poň dí-ředný! Co by o něm řekl? Poručík a takový nezdyotil! Muri se omluvil telefonem a věc bude vyřizena. - Ozvoniť. Vtrubce ozval se známý hlas Tahanu Nikolajevny."

"A to jste vy? - Odraztrutě!"

"Madame, ja očer izvinjať, že jsem všera ne-mohl..."

"Rozjařujta, puřtaky, přijďte dnes večer, v 7 hodin vás rozhodně čekáme. Budeme ramy očma a nebudete, ja, Nina se už o vás portará. Do vrdana! a neš zupel jarceny Neuman zakokletat slovo, zahřel voněle v telefonu."

Pověřil ducháček, svěřil hlavu a řekl, Orud je orud. Muri to zkouřit jinak! Mumlal ještě cazi tře, polohla se a bylo to hodně obdobné po-orel."

K redně hodině třapany Neuman žel jare, známou Jeruzalemskou ulici. Hrozně předtlušť strailu v hlubě."

Madame více byla doma, ale oderla a z pa půl hodiny do dvadla s náčelníkem plukovníkem. Neuman žartál sám se dvěma děvčátky, Nina Alexandrovnu a její zertřenci Natěždan Ivanovnu. Obě mezi 17-20, hežké, veselé, jérálka rozmlně. Švatlaly o muzice. Neuman vyponáhral se s trauzem, Lenarem uplátnl Dvorka a Mešana. Na konec byl rád, když Nina vřela hru v karty, začli, duráček."

A napojená stalo se, co stalo břit: zápal vonek a do salonu vzeř volným krojem - poručík. Dvřetla se k němu přitihla a rovnou s ním le Neumanovi."

Neuman vyvalil oči, šaklůcky, šitlek, tři šitlbně ně-živky, řemen přes rameno."

Gospodin poručík Neuman - gospodin poručík Amid."

"Vrtkl si pravice, oba zamumlali car a Neuman horem hledal frázi, která by ho vyřvoladila z tranného čekání. Ale poručík jakoby nic nepozoroval. Frázo se dále v karty. Amid byl však rozřizitil. Kdýkoliv padlo slovo, poručík, Neuman mrlil po něm očima, ale Amid byl jako z mramoru. Aha, ne-čve dělat. Akandál, řekl si Neuman. Leč přece jen nebyl si jist."

Po návratu madame ihned se loučil. Buloga se gvaní, aby přišel druhý den, smlouvání, výmlouvání, ale znáte ručle - kam pale my s nár! zapadl v dvolatě. Po vřech vymluvách a omu-vač vyřizuje jej madame zavřela dveře frázi, již nebylo už možno zodpovídat."

"Šnacti zavřta, přijďte!"

"Ba na," řekl si Neuman. Trpe v dčati, sem už mne nikde nedařtane. Keloneš slova a máme všechno: letit jako lavina, kloptit. Stále více, jedná hloupot vyvolava druhou a na konec do-řtaner se do kolaudity, jako Pilot do kředa. Ru-šeu mu nebudeme řadily rozumet! - Ten poručík na to jstě nezapomene. Běže o gavrěni, ale o tu vřipy v kanceláři!"

Jakási ruká položila se na jeho rameno. Chlědl se. Udychomý poručík Amid řad za nim. Aha, teď to řadne! Překážá mui a žee ti tam ja mežit, pšlťtlo. Ale beže vřelo."

"Muri, řebou mšuvit," řekl Amid. Žel po jeho bolu, pštrůval si anglicky při trženy křele, ale nezadřitil. Bylo vidět, že ná car na řed, leš nevědl, jak do toho. Možná, že je dobrá a ne-čve po vojensky. Treba se domluvíme, napadlo Neumanovi."

Bratře poručíku, ja - hm - je to nemile - hm - ale vř, bude lepi, když to řvřtane mezi námi. K vřitě te ruské rodině. Já už tam vícekrát -"

Poručík sebou trhl, chvil ho za rameno a vyhrkl: "Tak budeš si křetní? Neřetněr jinto? Vřibeš ná-komu. Pilomat, ja tužil, že to tak dopadne, ale ta mř vřeko Tahanu Nikolajevna na vředomi. A řada to je!"

Jeť ale vyvalil oči Neuman."

"Ty máš nerovnováhu - ja mluvim o důstínek!"

"No právě o nudích! Jako prapora jsem tam nechtěl chodit - chodí tam plukovníci a pale křho by napadlo, že se tam řetleam z Čecharlovákem -"

"Tak ty jst prapora?"

"No a ty?"

"Ja jsem, bratře praporačku, četář."

Četář - řekl jarcený poručík. Amid a mřkenov opovřizhým pohledem na vyřlěstl řadky Neumanovy bez pozdravu utíkal venou ulici kamři k Angare -"

U nár dobře po vřech budou se mřit kolky.
 Gospoda a biograj vřetárůtké spolky. (Ta)

ZAMILOVANÉ PLÁŠE řidičských Čechoslováků

DAVÍD:
Kudy, kudy, kudy, cestička...
MEDEK:
Já nevím, já nevím, proč
se vám nelíbím...
KUDLA:
Jen do toho! Jen do toho...
ČEŠTIL:
Jede jede poštovský
panáček...
GAJDA:
Včera mně Luničko svítlo,
dne již mně nevíti...
DUSTOJNIK:
Tale výz, pořád výz...
DELEGAT:
Prý tyranů a zrádců všemi...
DOBROVOLCI:
1. Nemelem, nemelem...
2. Co to máme za drába... (Alfa)

Žena prohlíží muži vrtěvnímu se
z Ruska ranec a vrtěvní ženke kalhoty.
-Poslouchej, starý, co pak to máš
tady v ranici?
-Vinoval, ženo, to je z amerických
podarků. Lgarovali jsme a padli na
mne žen-ke kalhoty.
-Nelže, táto? Padli na tebe
opravdu jen ty kalhoty?
-Jej bohu, stará, jen ty kalhoty!
Alfa

-Je to horko, pane bratříčku jsem celý poceněj!
-A to nevěděl dříve o vojku?

"STERNOST"

Navi otcové řešili veliký problém: jak za-
mátnuti 5000 krejčí v naší armádě? Na frontě
s nimi? Právě v- viděli jte v některé armádě
ještěly v vintovkách? - Otcové přemýšleli dny, ty-
dny, měsíce, až konečně přišli na pánou mřen-
ku: polovice krejčí bude žiti, komu. To se ro-

zumí, že komu ni pláště, blůzy, kalhoty a čepice ni-
kdo z našich nařít nebude! A nyní se uplatní i
druhá polovice počeršného řemara. Beztoho
kluci nevědi, kam se peníze. Budou-li muřet od př-
stí žinde zaplatit 60 a za čepici 45 rublů, za ta-
nou a poň peníze mezi námi!
R.M.

BIOLOGICKÝ VÝVOJ KUKLY ČTYŘROHE" (PUPA QUADRICORNA).

STEINOKROJE RŮZNÝCH ARMAD

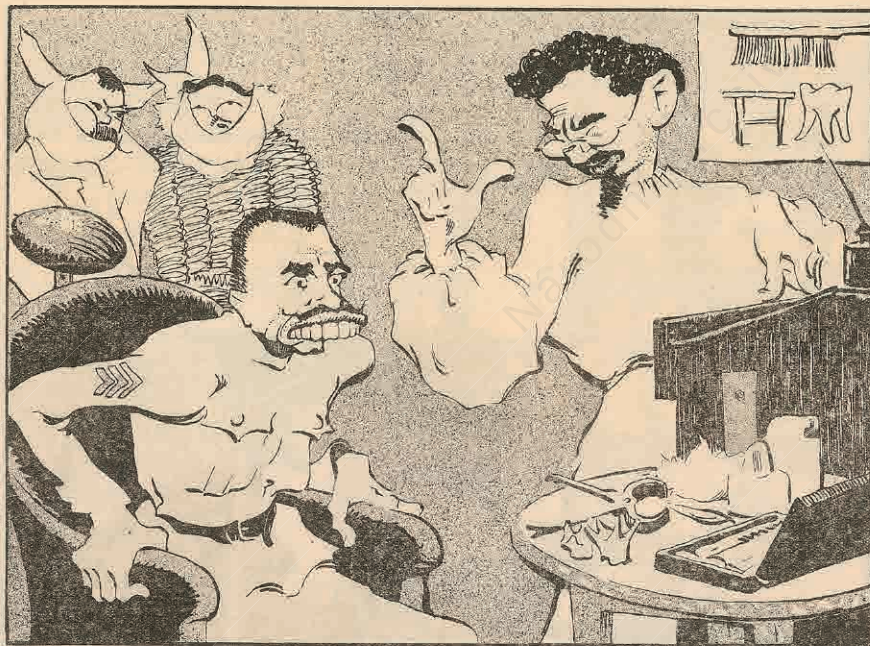
NOUVEAUTE MILITARY UNIFORM THE VICTOR NOUVESTE K. S. G. NOVITAS NOVISSIMA
MILITAIRES FOR PEACE TIME UNIFORM MISTER UNIFORM

POHLAVNÍ POKRYVKY DESKOVLOVEN ARMÁDY V RUSKU

NEŠMRTELNÝ VYNALEŽCE VÝDUMKY" VE SVĚ LABORATORI

- Osmnáct nových zubů zapíeme ti do armaturního spíčku. Ne aby je prodal !
Prární věci budou se doma odevzdávat !

KDO HLEDÁ, ČA/TO NENAJDE !

Po Avellanově ve Vladivostoku kymáceli se dva spojenci. Angličan a - Čecho-lovák. Byli opravdu spojení, držíce se pevně okolo krku, aby neleželi pod tíhou důkladné a ručně opíčky. Po ulici jdoucí anglický plukovník dal zjištění jméno nachmeleného ryba Albionu a na druhý den zavolal jej k raportu. Nešťastník přešel všechny pohledyící oblohařti" odrousen na 14 dní do chládku.

Ale, dodal pro útechu plukovník, když mi přivedeš tři Čecho-lováky, kteří jsou stejně vytrženi, jeden jako druhý, třetí ti promenu."

Pozitivně hláším, pane plukovníku, že za půl hodiny jsem s nimi tady "hlaví odrouzený radařné a výběhl našli. Plukovník čekal hodinu, dvě, tři - ale marně. Teprve večer za zera vrátil se deklavent smutný, smičný a plukovníku ožnamoval:

Proběhl jsem Vladivostok křížem krážem nejmenší desítkrát, ale ani dvou Čecho-lováků stejně obmudňovaného jsem nenalezl..."

A v tiché resignaci odešel na dvě neděle do "očuťce" na pokání -

-T.P.-

LIGA NARODŮ.

== Ať žije liga národů ! ==
== Dej Bůh jí léta hojná ! ==
== Je to nic slabé tvoření, ==
== snad najde se mu kojná. == (T-a)

Při zádržce v pochodu naráž legiže, ubíře po Václaváku zazní starý povel: "Na místě ! Celý pluk rázem počítivě přezlápne."

Babička z lidu s údivem a píná litáti. Božínku, ti hoři opustili tu slušenou "šbitr již před třemi měřici a ještě se zebou nohy !"

AMERICKÉ PODARÍKY.

Dočkal jsi se hocha, ať jsi Jan či Petr, že ty dávneš sliby přezívi ve skutek ! -
Rei jen: komu dáme starý dámský sweater, kapuce a něžný divot žvůtek ? -T.P.-

-Pěkně jsme toho gumového panáka natáhli! Jen ho pevně držíme, aby se nám nezmstil !

KLIDAS !

== Že má žena, brachu milý, ==
== zkouší něhu cizích rukou ? ==
== To mne věru nerozčílí, ==
== neboť je mi všechno fuk ! ==

== Na francouzskou disciplínu ==
== že nám zříti kožile ? ==
== Klid v mě duši, milý synu, ==
== při té zvěsti nemile ! ==

== Navě vláda že už dala ==
== uzákonit komunu ? ==
== Proč se globit na Amerala ? ==
== Nač se hněvat na Munu ? ==

== Deset let že na Sibiři ==
== my si ještě pobudem ? ==
== Adce mě se lehce smíří ==
== i s takovým arudem ! ==
== (Tulák z Podobrška) ==

== Nejmutnější zpráva z domu ==
== mne již více neraní ... ==
== (Při obědě) ==
== Himlherrgot ! Třic hromá !! ==
== Opět maro beraní !!! ==

NAŠI NA SIBIRI

při práci,

na oddychu.

